

ELS BARS DE LA CIÈNCIA: LA CIÈNCIA QUE ES POT VEURE AL BAR

LA VI SETMANA DE LA CIÈNCIA I LA TECNOLOGIA ESTRENA UNA NOVA
FORMA D'ACOSTAR LA CIÈNCIA AL CIUTADÀ

Raquel Gras Pino

Els bars de la ciència van ser el punt de trobada entre la ciència i la societat el passat mes de novembre. Per primera vegada es va materialitzar a la ciutat de València una iniciativa semblant als cafès del segle de les llums en què feien les seues reunions els científics i els literats per intercanviar opinions i informar dels progressos de les seues recerques. Ara, tres segles després, en plena era de la comunicació, la Universitat de València i la Càtedra de Divulgació de la Ciència han aconseguit reunir experts en diferents disciplines científiques i curiosos.

La idea és senzilla, només cal tres ingredients essencials: molta curiositat ciutadana, un grapat de científics i un encantador bar de jazz en què reunir-los. Després la recepta es materialitzà i, en el marc de la VI Setmana de la Ciència i la Tecnologia, la ciència es va convertir en el tema de conversa de molta gent.

Els investigadors no estan en un plànol superior ni acudeixen a aquest bar per fer una conferència, ben al contrari, enmig del local, amb gent corrent d'una i altra banda, la seua funció és trencar amb el concepte generalitzat que diu que la ciència és complexa i llunyana. Amb les respostes a les preguntes que els formulen els companys de copa, els catedràtics i professors introdueixen el món de la ciència en el dia a dia i aconsegueixen traure el somriure a més d'un.

Les set i mitja de la vesprada es va convertir en la millor hora per a fer xicotets glopets de ciència en companyia d'uns desconeguts amb qui hi havia una cosa en comú: que estaven moguts per la mateixa curiositat científica.

Un ambient guarnit de fusta i de nombroses fotografies artístiques acollia els ciutadans i els científics i aconseguia fondre el món de la recerca i la metodolo-

**«PER PRIMERA VEGADA ES VA
MATERIALITZAR A LA CIUTAT
DE VALÈNCIA UNA INICIATIVA
SEMBLANT ALS CAFÈS DEL
SEGLE DE LES LLUMS EN QUÈ
FEIEN LES SEUES REUNIONS
ELS CIENTÍFICS I ELS
LITERATS PER INTERCANVIAR
OPINIONS I INFORMAR DELS
PROGRESSOS DE LES SEUES
RECERQUES»**

gia amb el món de la quotidianitat i la curiositat. En aquesta trobada el públic assistent no es queda al marge del col·loqui, sinó que en forma part. Això afavoreix que prenga una actitud participativa a l'hora de fer preguntes.

La primera reunió es va produir el 4 de novembre i va tenir com a punt de partida una pregunta que tothom s'ha fet alguna vegada i que, llevat que es tracte d'un erudit o un gran coneixedor de la matèria, no té cap resposta clara. Es tractava

d'esbrinar "què va ser primer, l'ou o la gallina". Tot i això, el primer "bar de la ciència" va resoldre aquest i molts altres dubtes. Els científics Jaume Bertranpetit, Andrés Moya, Juli Peretó i Lluís Ribas de Pouplana, moderats pel periodista Manolo Jardí, estigueren xarrant, durant dues hores, amb els assistents al bar de la ciència.

Després de desvelar als companys de vesprada que l'ou va ser abans que la gallina, el col·loqui va tractar temes tan dispars com l'origen de la vida o els interessos que mouen la investigació, el tractament de les cèl·lules o la relació entre els gens i el comportament humà.

El fet que el local fóra un bar de jazz no va ser casualitat, la finalitat era aconseguir que el moment divulgatiu de la ciència estiguera amenitzat per un poc de música que trencara amb el possible formalisme del moment i que ajudara els científics a descansar la veu i els participants a reposar els coneixements adquirits i a preparar noves qüestions. Lifetime, un grup de pop electrònic, va omplir la sala de curioses notes musicals.

La segona trobada va arribar vint dies després, al mateix lloc i a la mateixa hora. Es tractava ja d'una cita ineludible per a curiosos i aspirants a científics. Aques-

© Fotos article: Eva Pastor

En el primer "bar de la ciència", organitzat en el marc de la VI Setmana de la Ciència i la Tecnologia, es tractava d'esbrinar "què va ser primer, l'ou o la gallina".

El fet que el local fóra un bar de jazz no va ser casualitat, la finalitat era aconseguir que el moment divulgatiu de la ciència estiguera amenitzat per un poc de música que trencara amb el possible formalisme del moment i que ajudara els científics a descansar la veu i els participants a reposar els coneixements adquirits i a preparar noves qüestions. Lifetime (dalt), un grup de pop electrònic, va omplir la sala de curioses notes musicals.

Jaume Bertranpetit, Andrés Moya, Juli Peretó i Lluís Ribas de Pouplana varen ser els científics que, moderats pel periodista Manolo Jardí, estigueren xarrant, durant dues hores, amb els assistents al bar de la ciència.

ta vegada el debat girava entorn dels aliments transgènics, sota el títol de *La paella transgènica*. Entre rialles i a vegades cares de sorpresa les dues hores de debat donaren per a parlar d'aliments transgènics, de curioses receptes de cuina o de múltiples i originals maneres de preparar la paella. Es donà resposta a preguntes tan freqüents com ara si els aliments transgènics milloren o no la qualitat, o si aquests allarguen la vida.

En aquesta ocasió, els científics invitats varen ser Pere Castells, Jaume Fàbrega, Daniel Ramón i Fernando Sapiña. Tots ells coordinats en torn de paraula per la sàvia moderació i lleugers matisos d'humor del periodista Emili Piera, molt conscienciat amb la defensa del medi ambient.

La banda sonora d'aquest últim bar de la ciència va descansar en la veu de la cantant d'Aina, un grup especialitzat en música ambiental que va signar la fita amb una bona selecció de temes gastronòmics amb divertides lletres.

Tan informals són aquestes trobades que, al final del col·loqui sobre paelles transgèniques, Emili Piera va atrevir-se a cantar un tema per a sorpresa dels assistents. ➡

Raquel Gras Pino. Estudiant de Periodisme de la Universitat de València.